

Sygn. akt *IV U 404/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku B. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania B. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12/04/2016 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 12/04/2016 r , znak: (...)w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu wyliczenie emerytury w związku z ukończeniem wieku emerytalnego przez B. Z. poczynszony od

1 czerwca 2015r z pominięciem zastosowania art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustala odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt *IV U 404/17*

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 sierpnia 2017r

Decyzją z dnia 12.IV.2016 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczyni B. Z. prawa do przeliczenia emerytury dochodzonego wnioskiem z dnia 22.II.2016r powołując w podstawie prawnej decyzji zarówno art. 114 ust.1 jak i art. 25 ust.1b ustawy z dnia 17.XII.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / t.j.Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm./ organ rentowy stwierdził ,że brak jest podstaw do dochodzonego przez wnioskodawczynię ponownego ustalenia wysokości emerytury bez pomniejszania podstawy obliczenia o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniej emerytur w oparciu o powoływany wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 17.XII.2015r sygn. akt VI U 2161/13 ponieważ wyrok ten nie stanowi ani nowego dowodu , ani nowych okoliczności w sprawie , zaś ustalenie wysokości emerytury z tytułu osiągnięcia przez wnioskodawczynię powszechnego wieku emerytalnego nastąpiło z uwzględnieniem reguły przewidzianej w art. 25 ust.1b ustawy emerytalno-rentowej , który to przepis wszedł w życie z dniem 1.I.2013r i ma zastosowanie do wniosków składanych z tym dniem i powyżej wymienionej dacie ,ponieważ ustawa z dnia 11.V.2012r / Dz.U. z 2012r ., poz. 637/ zmieniająca ustawę o emeryturach

i rentach z FUS nie zawierała w tym względzie przepisów przejściowych. Wniosek zaś emerytalny B. Z. pochodził już z dnia 8.VI.2015r.

Wnioskodawczyni B. Z. odwołała się od ww decyzji ZUS do Sądu Okręgowego w Rzeszowie .W odwołaniu z dnia 4.V.2016r wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do ponownego obliczenia emerytury od 1.VI.2015r zgodnie z wnioskiem z dnia 22.II.2016r., wnioskodawczyni zarzuciła ,że zaskarżona decyzja ZUS wydana została z naruszeniem prawa przez bezzasadne zastosowanie do obliczenia wysokości emerytury w wieku powszechnym art. 25 ust.1b ustawy emerytalno-rentowej , w sytuacji gdy wszystkie warunki nabycia prawa do tego świadczenia zostały spełnione jeszcze przed dniem wejścia w życie powołanego przepisu , bo z dniem 27.VIII.2012r .Na uzasadnienie swych racji odwołująca się wskazywała na powoływany już przed organem rentowym wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17.XII.2015r syg. akt. VI U 2167/13 , a także orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego odnoszące się do ochrony praw nabytych w kontekście ustalania prawa do świadczenia i jego wysokości tu więc między innymi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4.I.2000r K 18/99 , czy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.IX.2014r I UK 19/14.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2.VI.2016r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawczyni z tych samych względów, które powołane zostały w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji .

Sąd Okręgowy w Rzeszowie po rozpoznaniu sprawy , wyrokiem z dnia 29.VI.2016r /syg.akt IV.U. 702/16/ zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu rozpoznać wniosek wnioskodawczyni B. Z. z dnia 22.II.2016r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 9.III.2016r syg. akt III AUa 769/16 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie . W uzasadnieniu wskazał ,że w ponownym postępowaniu rzeczą Sądu I instancji będzie przesądzenie , czy wnioskodawczyni przysługuje prawo do ustalenia wysokości emerytury w wieku powszechnym bez zastosowania art.25 ust.1b ustawy emerytalno-rentowej czy też nie i z jakich względów , co też determinować będzie wydanie wyroku w oparciu czy to o art.477¹⁴ § 1 kpc , czy też art. 477¹⁴ § 2 kpc .

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie ponownie rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny:

B. Z. urodziła się (...). 60 lat ukończyła (...).Od 1.IX.2006r pobiera emeryturę nauczycielską przyznaną decyzją z dnia 29.IX.2006r Znak (...).

8.VI.2015r złożyła wniosek o emeryturę w związku z ukończeniem wieku emerytalnego . Decyzją z dnia 15.VII.2015r Znak (...) organ rentowy przyznał B. Z. emeryturę od 1.VI.2015r tj. od miesiąca w którym złożyła wniosek .Do wyliczenia emerytury organ rentowy uwzględnił kwotę składki kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 82356,36 zł. , kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 406315,28 zł, sumę kwot pobranych emerytur 152576,67 zł ,średnie dalsze trwanie życia na dzień osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego 230,90 miesięcy .Tak wyliczona kwota emerytury wyniosła 1455,59 zł. Emerytura została obliczona na podstawie art.26 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury zgodnie z art. 183 od 1.VI.2015r wynosi 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej tj. 590,22 zł.

65% emerytury obliczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej tj. 946,13 zł. łącznie 1536,35 zł.

Z uwagi na to ,że emerytura ta została przez organ rentowy ustalona jako mniej korzystna od emerytury o symbolu EN ustalonej według dotychczasowych zasad, wypłata emerytury przyznanej w związku z osiągnięciem 60 lat życia została zawieszona jako mniej korzystna /akta ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody .

Sąd zważył co następuje :

Przedmiotem sporu w sprawie jest , czy organ rentowy przyznając B. Z. emeryturę z uwagi na ukończenie 60 lat zgodnie z prawem zastosował art.25 ust.1b ustawy emerytalnej o następującym brzmieniu „jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26 b,46,50,50a,50e,184 lub art.88 ustawy z dnia 26.I.1982r Karta Nauczyciela podstawą obliczenia emerytury o której mowa w art.24 ustaloną zgodnie z ust.1 pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed obliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne”.

Analizując materiał dowodowy zebrany w sprawie Sąd stwierdza, iż żądanie wnioskodawczyni jest zasadne .

B. Z. ukończyła wiek 60 lat (...)

Ustawą z dnia 11.V.2012r o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw / Dz.U. p.637/ został wprowadzony do ustawy o emeryturach i rentach z FUS między innymi art. 25 ust.1b , z mocą obowiązującą od 1.I.2013r.

Stosownie do przepisu art.100 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa , z zastrzeżeniem ust.2 . Ust. 2 art.100 nie ma zastosowania do emerytury przyznawanej ze względu na wiek / ust. 3/.

Art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi ,że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń , nie wcześniej jednak niż od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu .

W niniejszej sprawie B. Z. spełniła wszystkie warunki do otrzymania prawa do emerytury ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego 27.VIII.2012r tj. przed dniem wejścia w życie przepisu art. 25 ustawy 1 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS .

Skoro tak , to jej prawo do emerytury , jej wysokość winno być ustalone według zasad obowiązujących na dzień 27.VIII. 2012r Wniosek stąd płynie taki ,że 27.VIII. 2012r art. 25 ust. 1 b nie wszedł jeszcze w życie , mimo ,iż został już uchwalony 4 . Data wejścia przepisu w życie tj. 1. I.2013r .

Wobec powyższego emerytura wnioskodawczyni przyznana decyzją z 15.VI.2015r Znak (...) winna być przyznana i wyliczona bez zastosowania art. 25 ust. 1b , tj. bez pomniejszenia o sumę kwot pobranej emerytury.

Skoro organ rentowy 15.VI.2015r popełnił błąd winien stosownie do wniosku z 22.II.2016r błąd ten usunąć.

Skoro tak się nie stało i została wydana decyzja z dnia 12.IV.2016r odmawiająca przeliczenia emerytury , tym samym decyzję tę należało zmienić jak w wyroku , nakazując organowi rentowemu wyliczenie emerytury w związku z ukończeniem wieku emerytalnego B. Z. począwszy od 1.VI.2015r tj. od daty złożenia wniosku z pominięciem zastosowania art. 25 ust.1 b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , a to zgodnie z art. 477¹⁴ § 2 kpc .

Stosownie do przepisu art. 118 ust. 1 i 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd ustalił odpowiedzialność organu rentowego za nie wydanie decyzji w terminie , gdyż do błędów organu rentowego zalicza się również błąd co do stosowania i interpretacji prawa.